

НАКАЗ

м. Київ

«01» липня 2025 року

№ 107

**Про введення в дію Положення про
студентоцентризм у системі з
абезпечення якості освіти
Відкритого міжнародного університету
розвитку людини «Україна»**

З метою формування моделі розвитку освіти, за якої здобувач освіти з об'єкта перетворюється на суб'єкт освітньої діяльності, тобто на активного учасника освітнього процесу та на виконання рішення Вченої ради Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» (Протокол №4 від 01.07.2025 року)

НАКАЗУЮ:

1. Ввести в дію з моменту підписання наказу Положення про студентоцентризм у системі забезпечення якості освіти Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», що додається.
2. Керівникам структурних підрозділів довести зміст Положення до відома співробітників, викладачів і здобувачів вищої та фахової передвищої освіти.
3. Центру розвитку корпоративного порталу та просування в Інтернет-просторі викласти нову редакцію Положення на офіційному сайті Університету.
4. Контроль за виконанням даного наказу покласти на проректора з освітньої діяльності Коляду О. П.

Т.в.о. президента

Олександра ОЛЬШАНСЬКА

1. Загальні положення

1.1. Положення про студентоцентризм у системі забезпечення якості освіти Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» (далі – Положення) є основним нормативним документом, що формує модель розвитку освіти, за якої здобувач освіти з об'єкта перетворюється на суб'єкт освітньої діяльності, тобто на активного учасника освітнього процесу.

1.2. Положення розроблене на підставі законів України «Про освіту», «Про вищу освіту», «Про фахову передвищу освіту», Статуту Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» (далі – Університету), інших нормативних документів.

2. Основні терміни та їх визначення

2.1. Серед складових нової парадигми освіти Університету є студентоцентризм, який проявляється в орієнтуванні на результат навчання. Інтерактивна взаємодія між учасниками освітнього процесу – викладачем і здобувачем освіти, використання нових підходів до навчання, орієнтація на результат, спільна відповідальність за нього – головна ідея студентоцентризму. Такий підхід сприяє розвитку у здобувачів освіти самостійного мислення, спираючись на свої знання з теорії, практики і досвіду, відпрацьовуючи комунікативні та групові навички взаємодії.

2.2. Студентоцентризм – це концентрація зусиль на врахуванні індивідуальних якостей, здатностей до формування індивідуальних освітніх траєкторій та, відповідно, індивідуального профілю компетенцій. В основі студентоцентрованого навчання не тільки знаннева як компетентісна парадигма освітньої діяльності, а й орієнтація на отримання симбіозу знань, умінь, навичок, здатностей розв'язувати складні завдання в умовах сучасних соціальних та економічних викликів.

2.3. Студентоцентризм передбачає:

- підвищення компетентності фахівців із урахуванням сучасних моделей, механізмів та інструментів забезпечення якості освіти (на основі вивчення провідного міжнародного та національного досвіду);
- розроблення та реалізації на рівні кожного закладу освіти інституційних систем забезпечення якості відповідно до європейських стандартів, їх апробації та вдосконалення задля забезпечення максимальної адаптації до локальних умов;
- проведення відкритого професійного обговорення проблеми забезпечення якості освіти задля забезпечення об'єктивної оцінки поточного стану та оптимального розвитку цього процесу в Україні.

2.4. Сутність студентоцентризму полягає у створенні моделі розвитку освіти, за якої здобувач освіти з об'єкта перетворюється на суб'єкт освітньої діяльності, тобто на активного учасника освітнього процесу.

2.5. Така концепція досягається участю здобувачів освіти у внутрішньому забезпеченні якості освіти в Університеті, яке чітко регулюється [Положенням про систему внутрішнього забезпечення якості освіти та освітньої діяльності у Відкритому міжнародному університеті розвитку людини «Україна»](#), а саме:

- визнанні ролі та місця здобувачів освіти у політиці закладу та затверджених процедурах забезпечення якості освіти та освітньої діяльності на всіх рівнях (участь у процедурі поновлення, відрахування та переведення здобувачів освіти);

- залученні до офіційного механізму затвердження, перегляду та моніторингу освітніх програм;

- можливості впливу на розроблення критеріїв, правил і процедур оцінювання здобувачів освіти;

- оцінюванні рівня викладання дисциплін;

- доступі до навчальних та інформаційних ресурсів;

- доступі до публічної інформації.

2.6. Університет повністю реалізовує концепцію студентоцентризму, яка передбачає:

- повагу і врахування різноманітності здобувачів освіти та їхніх потреб, можливість формування гнучких освітніх траєкторій;

- врахування та використання різних способів надання освітніх послуг;

- регулярну оцінку та коригування способів надання освітніх послуг і педагогічних методів;

- заохочення відчуття здобувачем освіти автономності водночас із забезпеченням відповідного супроводу і підтримки з боку викладача;

- сприяння взаємній повазі у стосунках «здобувач освіти-викладач»;

- наявність належних процедур розгляду апеляцій здобувачів освіти.

2.7. Відповідно до стандартів і рекомендацій із забезпечення якості в Європейському освітньому просторі щодо прогресу здобувачів освіти та їхніх майбутніх кар'єр, процедури забезпечення якості для оцінювання передбачають таке:

- проведення тестування та екзаменів, що сприяють розвитку власних навичок у сфері фахової компетентності;

- завчасне оприлюднення критеріїв та методів оцінювання, а також критеріїв виставлення оцінок.

3. Контроль об'єктивності знань здобувачів освіти

3.1. Система оцінювання знань стимулює здобувача освіти до систематичної роботи з вивчення навчальної дисципліни, тому що передбачає оцінювання активності та систематичної роботи на семінарських заняттях. Крім того, відсутність бажаної активності здобувача освіти під час семінарських чи практичних занять не завжди свідчить про відсутність знань з дисципліни.

Певна пасивність на практичних заняттях може бути зумовлена особливостями мислення, реакції, іншими особливостями здобувача освіти.

3.2. Оцінювання поточної роботи здобувача освіти з вивчення дисципліни не повинно радикально впливати на підсумкову оцінку знань із дисципліни. Існує велика ймовірність необ'єктивності. Здобувач освіти, який не виявив великої активності під час семінарських занять, може показати гарні знання на екзамені, але не може отримати високої оцінки з дисципліни, яка відповідає фактично досягнутому рівню знань. Тому семінарські заняття мають бути підставою для

допуску здобувача освіти до підсумкового контролю знань. Поліпшення якості підготовки може бути забезпечено не тільки вдосконаленням методів навчання, але й зворотнім зв'язком, який реалізується через навчальну, творчу та практичну діяльність здобувачів освіти. Контроль цієї діяльності, тобто контроль якості результатів навчання – один із важливих чинників процесу пізнання. До основних методів контролю знань можна віднести письмову, усну, практичну та тестову перевірку.

4. Оцінювання у студентоцентрованій моделі

4.1. Оцінювання як складова системи забезпечення якості має на меті:

- підтримку здобувача освіти у забезпеченні можливості досягнення бажаних результатів навчання;
- кількісну оцінку ступеня досягнення здобувачем освіти бажаних результатів навчання;
- розвиток у здобувачів освіти уміння самооцінювання – для забезпечення їх ефективного подальшого навчання.

4.2. У загальній класифікації оцінювання поділяють на:

- формативне – («оцінювання, що формує») – має на меті дати можливість особі, що навчається, відстежувати свій прогрес у навчанні і виявити напрями його подальшого вдосконалення. Формативне оцінювання є реалізацією обов'язкової умови процедур забезпечення якості – зворотного зв'язку у процесі навчання. Саме наявність останнього спрямовані процедури опитування здобувачів освіти;
- сумативне – оцінювання ступеня досягнення здобувачем освіти бажаних результатів навчання в рамках навчальної дисципліни, модуля чи освітньої програми в цілому.

4.3. Оцінювання є найефективнішим, якщо:

- використовується для виявлення того, що є найпродуктивнішим для здобувачів освіти у процесі навчання;
- зворотний зв'язок використовується, щоб поліпшити навчання здобувачів освіти;
- здобувачі освіти та викладачі стали відповідальними партнерами в навчанні та оцінюванні;
- здобувачі освіти введені у практику освіти через оцінювання;
- оцінювання знаходиться в центрі розроблення програми;
- оцінювання дає всеосяжне і достовірне уявлення про досягнення здобувачів освіти.

4.4. Студентоцентрована модель формується на перетині трьох ключових процедур освітнього процесу:

- функціонування ефективного освітнього оточення (доступ до навчальних ресурсів, можливість обміну досвідом через програми мобільності тощо);
- взаємодії викладачів і здобувачів освіти;
- залучення здобувачів освіти у процесі моніторингу освітніх програм і в процедури удосконалення системи оцінювання.

5. Мотивація навчання здобувачів освіти як елемент забезпечення якості освіти

5.1. Визначальним компонентом організації навчальної діяльності є мотивація. Вона завжди є внутрішньою характеристикою особистості здобувача освіти як суб'єкта цієї діяльності. Найефективнішим внутрішнім стимулом є прагнення до пізнання нового, що ґрунтується винятково на інтересі до предмета пізнання. Здобувачу освіти необхідно пояснити, яким чином отримані знання він використає у майбутньому. З метою мотивації здобувачів освіти під час навчання в Університеті доцільним є використання отриманих знань у їхній практичній діяльності.

5.2. Перше завдання із заохочення здобувача освіти до активного вибору в навчанні полягає у:

- збільшенні інформації фахового характеру, комунікації та зацікавленості в активному навчанні;

- орієнтуванні щодо особливостей навчання в Університеті (зміст, методи, умови, заходи, побудова програми, вибір у навчанні, соціалізація і фахова підтримка);

- поєднанні можливостей навчання (курси, навчальні заходи).

5.3. Друге завдання підтримки цілісності навчання полягає у:

- реалізації фахових і загальноосвітніх цілей шляхом розширення та поглиблення знань у навчанні;

- впровадження мережевого навчання для підтримки самостійного навчання в межах освітнього процесу;

- навчання в парах, опанування науки, що спонукає до дослідження.

Увага акцентується на перевірці узгодженості цілей і результатів навчання, пропорційності та форматах іспитів, стандартах підготовки, поясненні вимог до виконання студентських робіт.

5.4. Третє завдання щодо забезпечення виконання вимог веде до:

- унормування (визначення часу відвідування занять, самостійного вивчення тощо) та оцінки в кредитах роботи здобувача освіти;

- перевірки відповідності змісту навчання;

- узгодженості організації навчання та проведення екзаменів.

5.5. Четвертим завданням є:

- втілення можливостей індивідуального вирішення питань щодо застосування і поглиблення знань під час навчання;

- наявність визнаної практики і програмної мобільності здобувачів освіти.

6. Позааудиторна робота як прояв студентоцентризму в системі забезпечення якості викладання дисциплін

6.1. Позааудиторна робота – важлива складова освітнього процесу, значення якої помітно зростає з урахуванням низки факторів. Серед таких:

- зменшення протягом останніх років кількості годин, що визначають обсяг кредитного навантаження при збільшенні загального обсягу матеріалу, який виноситься на самостійне вивчення здобувачів освіти;

- тенденція на зниження практично-індивідуальної форми підготовки випускників середніх закладів освіти і, відповідно, здобувачів освіти, які потребують додаткової уваги для оволодіння фаховими навичками в освітньому процесі;

- зростання ролі виховного процесу при викладанні фахових дисциплін.

6.2. Позааудиторна робота може передбачати різні форми своєї реалізації: безпосередня допомога здобувачам освіти щодо оволодіння навчальним матеріалом через індивідуально-консультаційну роботу, що включає ліквідацію академічної заборгованості, підготовку до роботи в малих групах, проведення диспутів, мініконференцій тощо.

Зазначені форми роботи безпосередньо орієнтовані на окремих особистостей, а тому є реальним проявом студентоцентризму як підходу до освітнього процесу, що має свої позитивні традиції.

7. Роль самостійної роботи здобувача освіти в розвитку студентоцентризму

7.1. У сучасному динамічному суспільстві потрібні люди ініціативні і самостійні, які легко адаптуються до нових умов. Тому одним із головних завдань освіти є формування творчої особистості фахівця, здатного до саморозвитку та креативної діяльності. Необхідно перевести здобувача освіти з пасивного споживача знань в активного їх творця, здатного критично мислити, планувати свої самостійні дії, вміти виявити ініціативу, сформулювати проблему, проаналізувати шляхи її вирішення, знайти оптимальний результат і довести його правильність, а також успішно знайти вихід зі сформованих, найчастіше нестандартних, ситуацій.

7.2. Студентство є соціально-професійною групою, яка об'єднує студентську молодь закладів освіти України і потенційно являє собою один із найголовніших рушіїв розвитку новітньої української державності.

7.3. Традиційна система навчання заснована на передачі досвіду від викладача до здобувача освіти, де основна діяльність здобувача освіти полягає у вирішенні теоретичних і практичних завдань із чітким формулюванням і готовим набором дій. Самостійна ж робота передбачає розвиток внутрішньої і зовнішньої самоорганізації майбутнього фахівця, його здатність вибудовувати індивідуальну програму самонавчання, а також формувати здатності до саморозвитку і творчого застосування отриманих знань.

8. Соціальний вимір якості освіти

8.1. Створення належних соціально-економічних умов навчання та проживання здобувачів освіти включає:

- забезпечення доступності навчання, у тому числі і для здобувачів освіти з особливими освітніми потребами;

- забезпечення житлом і належними побутовими умовами проживання;

- доступне, якісне та комплексне харчування;

- створення спеціально обладнаних читальних залів у гуртожитках або надання іншої можливості користування бібліотечними фондами та Інтернет-

ресурсами для підготовки здобувачів освіти до занять у зручний для них час;

- надання безкоштовних послуг із юридичних, соціальних, фінансових та освітніх питань;

- фінансову підтримку здобувачів освіти, які потребують допомоги, у формі соціальних стипендій або забезпечення роботою одночасно з навчанням.

8.2. Окрім цих напрямів соціальний вимір якості освіти включає:

- дотримання морально-етичних принципів навчання (у першу чергу, боротьбу зі списуванням, плагіатом) та викладання (у дусі національно-патріотичного виховання молоді);

- соціальну відповідальність і розвиток партнерства Університету з бізнесом та органами державної влади шляхом проведення лекцій і тренінгів за участю їхніх представників, організації практики здобувачів освіти, реального забезпечення гарантій першого робочого місця для випускників (можливості використовувати набуті знання та вміння);

- забезпечення належного рівня оплати праці викладачів, який би стимулював їхню роботу щодо підвищення професійності, педагогічної майстерності та якості освітнього процесу.

9. Модернізація інструментарію студентоцентрованого навчання

9.1. Підготовка фахівців в Університеті базується на двох парадигмах навчання, які притаманні сучасному ринку, а саме: навчання, спрямоване на викладача (орієнтація на вхід) та навчання, спрямоване на здобувача освіти (орієнтація на вихід). Із цих двох парадигм актуальнішим за вимогами ринку праці є навчання, яке орієнтоване на підготовку моделі компетентнісного фахівця (орієнтація на вихід), тобто студентоцентроване навчання.

9.2. Забезпечення модернізації освітнього процесу здійснюється за різними напрямами, але головним є те, що в центрі всього освітнього процесу знаходиться здобувач освіти, на якого спрямовані різні інституційні та технічні інструменти. До інституційних інструментів слід віднести вплив викладача, роботодавців, випускників, професійних організацій, студентських рад тощо.

Тобто, в основу студентоцентрованого навчання покладено ідею максимального забезпечення здобувачам освіти шансів отримати перше місце роботи на ринку праці, підвищення їхньої «вартості» у роботодавців (придатності до працевлаштування) за рахунок добутих протягом навчання компетенцій.

9.3. Серед виділених напрямів модернізації студентоцентрованого навчання важливу роль відіграє інтеграція технологій у навчальні аудиторії.

Потужним інструментом освітнього процесу є використання новітніх технологій, які дозволяють здійснити візуалізацію навчального матеріалу, забезпечити проведення змішаного навчання, впровадити інтерактивні завдання, підтримувати спілкування у мережевих спільнотах. Саме побудова інтерактивних інфографік, динамічних презентацій, тестове онлайн опитування, створення власних онлайн курсів суттєво розширюють можливості освітнього процесу як з боку викладача, так і з боку здобувача освіти.